03/10/2019

Монашење у манастиру Сомини

На празник Светих мученица Вере, Наде и Љубави и мајке им Софије, 30. септембра 2019, Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије служио је свечано вечерње богослужење у манастиру Преображења Господњег у Сомини.

Преосвећеном Епископу је саслуживало свештенство и монаштво епархија Будимљанско-никшићке и Црногорско-приморске. Том приликом, Владика је замонашио послушницу манастира Ранку Андријашевић из Балосава (околина манастира Косијерева), давши јој монашко име Босиљка.

-Монаси су призвани да буду примјер осталима како се хришћански живи и служи Господу, да би и они који живе породичним животом имали у монасима углед правог хришћанског живота и побожности. Овај пут, наравно, није лак. То је онај уски и тијесни пут, који је одређен за ријетке, зато и није заповијеђен свима, него је предвиђен само за оне који могу да се одазову

позиву Господњем да се одрекну себе, да се одрекну свега што је у свијету, да би били слободни од овог свијета, од његових оптерећења, искушења и да би слободно могли служити Господу, рекао је владика Јоаникије и наставио:

-То у нашем схватању, увијек, значи да служе Цркви Божјој, Којој је Господ Исус Христос глава и да творе заповијести Његове, да љубе Бога свим срцем својим, свом мишљу својом, свом снагом својом и свим умом својим, и ближњега свога као самог себе, трудећи се, непрестано, око свог спасења, испуњујући се страхом Божјим, увијек се чувајући од гријеха и трудећи се да љубе и ближње своје, јер се тек, на такав начин, потврђује љубав према Богу. Ако имамо љубави у срцу свом према Богу онда ћемо имати љубави према ближњем, не само по крви, а, управо, монаси свједоче да су најближи они који су блиски по духу. Блискост по духу је много јача и трајнија него крвне, сродничке везе.

-Наша досадашња сестра Ранка, а од сада, примајући ново име, Босиљка, она је кренула тим путем. Дошла је у ову светињу и заједно са мати Синклитикијом, већ неколико година, неколико дугих и сурових зима, провела овдје у молитви, угађајући Богу на високој гори Сомини. То је један од добрих доказа, као што свједочи отац Арсеније, њихов духовник, да се она лијепо спремила за примање монашког чина. А примање монаког чина јесте врхунац, али и нови почетак, врхунац свега онога што је она у животу до сада радила ради славе Божје и нови темељ, нови почетак на коме треба даље наставити и зидати грађевину свог спасења, беседио је Владика будимљанско-никшићки и додао:

-Монах се духовно роди, тек, кад прими монашки чин, а како је, након духовног рођења, још, увијек, новорођенче он, тек, треба да расте, јача и напредује. Треба се спремити да све наредне године и деценије, ако Бог да, проведе у труду и подвигу и да, као што читасмо у овим молитвама, не очекује у овом свијету утјехе, нити разумијевања од људи, него гледајући да угоди Богу, да од Њега добије разумијевање, руковођење и да, ваистину, служи Цркви Божјој, испуњава заповијести Његове. Новој монахињи дато је име Босиљка по светитељки наше свете Цркве коју је Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве недавно прибројао Сабору светих.

-Света новомученица Босиљка Пасјанска је убијене од Арнаута за вријеме османлијске власти крајем 19. и почетком 20. вијека на Косову и Метохији. Била је наочита, лијепа дјевојка и понуђено јој је да пређе на ислам да би добила сва богатства овог свијета, јер се, како се прича, свидјела неком муслиману; још ће се њено житије писати, дописивати. Она је све то одбила,

презрела и одбацила као демонско искушење и нечасну понуду, јер се обећала Христу као свом вјечном Женику. За своју вјеру, вјерност према Христу и Цркви Његовој посјечена је, свједочећи своју вјеру као и Света Злата Мегленска, која је пострадала у добра ропства под Турцима, а чији спомен се прославља уочи Свете Петке. Света новомученица Босиљка Пасјанска је примјер нашој сестри Босиљки и небеска покровитељица, како треба да живи, којим путем да ходи, она ће јој бити помоћник у данима њеног будућег живота,рекаоје Владика.

-Име Босиљка је лијепо и прекрасно. Сјећамо се дивног народног предања како је испод Крста Христовог никао босиљак, на мјесту гдје је страдао Господ на Голготи. То је цвијет специфичног, јаког мириса, који одгони гамад својим дејством. Наша сестра Босиљка призвана је на то да се испуни духовног миомира, призивајући име Божје, служећи Цркви Божјој, причешћујући се светим тајнама Христовим, да се испуни божанског мира и божанског миомира, да тај божански миомир, који она треба да смјести у своју душу, своје срце, своје биће, одгони све демонске замке, нечисте демонске помисли, искушења, да се уклања од ње свако искушење и зло дјело, а да увијек буде спремна на творење добрих, богоугодних дјела, казао је Преосвећени Епископ г. Јоаникије.

spc.rs